

PISMO

ALOJZ REBULA

Spočtovani gospod nadškof Perko, po nevihti so obrisi stvari čistejši. Po medijski nevihti utegnejo biti čistejši tudi gozdnati obrisi Kočevskega roga.

Slovenska škofovska konferenca se je kot uradna predstavnica Cerkev od Vam tamkajnje pridige zmerno distancirala. Član Cerkev kot privatnik pa se lahko ne distancira, ampak Vam reče, spočtovani g. nadškof: spregovorili ste v slogu, ki bi bil lahko drugačen, a bistvo povedanega ne bi moglo biti drugačno.

Kakor Triglav stoji, kakršen je, tako tudi vsaj miri resnice o našem medvojnem dogajanju stojijo, kakršne so, in nobena zgodovinska sofistika jih ne bo mogla izpodnesti. To so resnice:

1. da so revolucijo v Sloveniji zanetili ljudje, ki so prihajali naravnost iz rola Stalinovega terorja (leta čistk ...), in to z namenom, da enak režim uvedejo v lastni domovini, kakor so potem s svojim stalinističnim sistemom tudi dokazali;

2. da je odpor proti partizanstvu v osrednji Sloveniji nastal le potem, ko se je posebno na dolenskem podeželju razdvijal partizanski teror, in sicer usmerjen predvsem proti katoliškemu elementu;

3. da je katoliška Cerkev, če je hotela ostati zvesta svojemu poslanstvu, morala odkloniti gibanje, ki je imelo v načrtu uničenje krščanstva, kakor je po zmagi tudi s svojim ravnanjem več kot dokazalo;

4. da je Politbiro Komunistične partije Slovenije brez vsake sodbe v mirnem času odredil poboj 12.000 vojnih ujetnikov.

Izpostavili ste torej, gospod nadškof, zgodovinsko resnico, ki jo je leta 1975 ob enakem zgražanju partijske kontinuitete izrekel udeleženec partizanskega boja Edvard Kocbek.

Sta torej tudi Churchill in Roosevelt kolaborirala s Stalinom, kakor se je zarežgetal veliki medijski ugovor proti Vam? Ja, kolaborirala sta z njim proti Hitlerju, nikakor pa ne zato, da bi prenesla Stalinov sistem v Veliko Britanijo in Združene države, kakor ga je Kardelj hotel prenesti v Slovenijo.

Skozi Vama usta, usta slovenskega škofa, notorično krotkega človeka, je dejansko spregovorila krščanska vest Slovenije. Poleg brezen, v katera so rojili tisoči domobrancev, niso stali kupi bodal in pištol, ampak rožnih vencev in križcev. V tistih brezni ležijo v glavnem zavedni kristjani, ki so umirajoč celo molili za svoje morilce. In Vi kot slovenski škof niste mogli mimo tega strahmelega pragozdnega pokopališča z nekaj lagodne tranzicijske retorike, pač pa ste spregovorili iz resnice svojega krščanskega in slovenskega srca.

Sicer pa ni treba, da je človek kristjan, da zna izmeriti barbarstvo tega tipično stalinističnega podviga, tega Katyna sredi Srednje Evrope. Lahko je humanist, ki bo priznal človeško kakovost nekaterim bivšim članom Komunistične partije, a Partija kot taka bo v njegovem zgodovinskem spominu preklela.

(Po Družini)

Premier Janša v Washingtonu

Slovenski premier Janez Janša je obiskal ZDA kjer se je med drugim srečal z ameriškim predsednikom Georgeom Bushem.

Janša se je najprej mudil v Clevelandu kjer je imel razgovor s senatorjem Georgeom Voinovichem in županom mesta Frankom Jacksonom ter obiskal Narodni dom na aveniji St. Clair in Slovensko Pristavo v Harpersfieldu nedaleč od Clevelanda.

V Narodnem domu je premiera pred več sto navzočimi pozdravila ravnateljica rola St. Martin DePorre pri Sv. Vidu Marjanca Vogel, ki je opisala zgodovino Slovencev v Clevelandu, njihove dejavnosti in ohranjanje slovenske kulture. Janša je govoril o osamosvajanju Slovenije in se zahvalil za podporo vsem ameriškim Slovincem, ki so bili vedno trdni zavezniki. Pri tem je poudaril, da varnostno okolje za Slovenijo ne nikoli doslej ni bilo tako trdno, kot je danes, ko je država članica zveze NATO in EU.

Po krajšem sprejemu, na katerem je premier našel tudi svoje sorodnike, je delegacija odpotovala na obnavljajočo se Pristavo, nato pa je sledila pot v Enon Valley v Pensilvanijo, kjer je premier nagovoril okrog tisoč zbranih v letovišču SNPJ. Janša se je tam srečal s

predsednikom SNPJ Josephom Evanishem in predsednikom Kranjsko slovenske katoliške jednote (KSKJ) Rudijem Kramovcem ter si ogledal muzej kulturne dediščine.

Slovenski premier si je v Washingtonu ogledal Muzej holokavsta, v rezidenci veleposlanika Samuela Žbogarja pa sprejel ugledne ameriške Slovence.

Ameriška administracija zelo ceni aktivno vlogo Slovenije v mednarodnih odnosih, kar je bil eden od razlogov za srečanje predsednika Georgea Busha s premierom Janezom Janšo v Beli hiši. „Profil Slovenije kot dejavnika na mednarodnem prizorišču je pod Janšo precej porasel. Zanimiva je tudi agenda reform, ki jo v Sloveniji izvaja Janša. Slovenija je balkanska zgodba o uspehu in to v času, ko na tem območju želimo več takih zgodb,“ je dejal visoki predstavnik ameriške administracije.

Janša je po mnenju administracije storil občudovanja vredne stvari v slovenski zunanji politiki. Slovenija z ZDA sodeluje na Balkanu in drugje, kot na primer v Afganistanu, pridružila se je misiji zveze NATO v Iraku, odločila pa se je tudi prevzeti vse večjo vlogo v mednarodnih odnosih. Za Washington je

zelo opazna slovenska kandidatura za predsedovanje Svetu guvernerjev Mednarodne agencije za jedrsko energijo (IAEA) na Dunaju v obdobju, ki je za to agencijo zaradi iranskega jedrskega vprašanja zelo kritično. Prav tako je opazna odločitev za predsedovanje EU, ki ji bo Slovenija predsedovala kot prva med novimi članicami unije.

V času obiska Janše je bil v Washingtonu tudi srbski premier Vojislav Kostunica, kar nakazuje, da ZDA ostajajo zelo aktivne pri urejanju zadev v JV Evropi. Bush je med nedavnim obiskom na Dunaju in v Budimpešti govoril o reševanju vprašanja Kosova. V ZDA sicer vlada splošno mnenje, da bo Kosovo postalo samostojno, čeprav tega zaradi občutljivih pogajanj o statusu sedaj nihče uradno ne pove na glas.

Za ZDA je pomemben tudi glas Slovenije v mednarodnih ustanovah, kot so zveza NATO, EU in ZN, pa tudi sodelovanje pri iskanju načinov za nadaljnjo diplomatsko, finančno in vojaško podporo iranski misiji. Za ZDA je Slovenija del široke skupnosti demokracij, ki si prizadevajo za širitev svobode in demokracije na Bližnjem vzhodu in drugje.

Tesnejši stiki s Slovenci zunaj meja

V Državnem zboru je potekalo mesto vseslovensko srečanje Slovencev v zamejstvu in po svetu. Predsednik DZ France Cukjati je v uvodnem nagovoru okoli dvesto prisotnim poudaril, da je narod kot „ena sama velika družina“, ki jo družijo mnogo skupnih stvari in da družina ostane družina, kljub spremembi časov in razmer, da se v družini lepo ohrani, težko pa pozabi. Poudaril je, da so usode ljudi, tudi tistih, ki so šli po svetu, različne, skupna pa jim je pripadnost do družine, naroda: „Človek mora imeti občutek identitete, zgodovine“, je rekel. Zavzel se je za tesnejše stike s Slovenci zunaj meja Slovenije, povabil pa jih je tudi, naj se vrnejo v domovino. „Vrata so že odprta,“ je ob začetku srečanja poudaril Cukjati in dejal, da bi predstavniki manjšine oziroma izseljenci ali njihovi potomci s preselitvijo v domovino Sloveniji prinesli novo življenje, nov zagon, nove povezave in nove izkume.

Po besedah predsednika parlamentarne komisije za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu Janeza Krambergerja udeleženci srečanja med drugim pripomorejo k oblikovanju strategije za Slovence zunaj meja. Kramberger je v govoru ob začetku srečanja omenil tudi vprašanje dvojezičnih napisov na avstrijskem Koronkem, ki bi moralo biti po njegovem mnenju že zdavnaj rešeno. Predsednik komisije DZ za odnose s Slovenci je sicer optimističen glede rešitve tega

vprašanja. „Imam zaupanje v Slovence tako v Sloveniji kot zunaj meja, da bomo našli rešitev,“ je dejal.

Državni sekretar Zorko Pelikan je posebej izpostavil letos sprejeti zakon o odnosih Slovenije s Slovenci zunaj meja. Po njegovem mnenju je zakon dober, ker je prvi, ki ureja odnose med Slovenci zunaj Slovenije in njihovo domovino. „Uporabimo ta zakon za odpravo nepotrebnih pregrad, ki so leta hromile odnose s Slovenci zunaj meja,“ je pozval; slovenske rojake v tujini pa označil za „dodano vrednost Slovenije“. Po njegovem mnenju je treba tudi okrepiti sodelovanje v gospodarstvu, kulturi, izobraževanju in na znanstvenem področju, posebno pozornost pa bi morali posvetiti skrbi za mlade.

Zgodovinar Tomaž Simčič, zamejski Slovenec iz Italije, je menil, da bi Slovenija manjšinam lahko pomagala na tri načine: s krepitvijo zanimanja za manjšine v Sloveniji, z vključevanjem pripadnikov manjšine v odločanje o vprašanjih, ki jih zadevajo, ter predvsem tako, da tudi sama ostaja „trdna“.

Udeleženci srečanja so se po plenarnem zasedanju razdelili v dve skupini. Skupina za Slovence v sosednjih državah je poleg o dvojezičnih napisih govorila tudi o kulturi, medijih, izobraževanju, gospodarstvu in turizmu, polstvu, kmetijstvu, športu in političnih strankah. Skupina za Slovence po svetu pa je med drugim obravnavala vprašanja arhivov, repatriacije in pridobitve slovenskega državljanstva. Zvečer sta obe skupini predstavili sprejete zaključke.

Mag. Kramberger govori na srečanju

Most na Muri

Pet poslancev Hrvatske narodne stranke (HNS) pod vodstvom vodje poslanske skupine Dragutina Lesarja je s simbolnim rezanjem vrvica „odprlo“ most na Muri pri Hotizi, zaradi katerega je pred dnevi protestirala Slovenija. Hrvatska bi morala most uradno odpreti v torek, a je njegovo odprtje preložila za nekaj dni, kot je dejala, zaradi tehničnih težav, ne pa zaradi protesta Ljubljane.

„Protestiramo proti slovenski vladi, ker nasprotuje gradnji mostu na hrvatskem območju. Prav tako proti hrvatski vladi, ki ni imela poguma in v torek ni uradno odprla mostu, pri tem pa je navedla več izgovorov,“ je dejal Lesar na novinarski konferenci, ki jo je pripravil na mostu. Poudaril je, da bi morali mostovi združevati obe strani in da bi moral most služiti tako Slovincem kot Hrvatom.

Zaradi izgradnje mostu in povezovalne ceste do maloobmejnega prehoda Hotiza-Sv. Martin na Muri je slovensko zunanje ministrstvo v ponedeljek 3. julija hrvatskemu veleposlanstvu v Ljubljani izročilo protestno noto. V njej je protestiralo, ker ju je Hrvatska zgradila brez sodelovanja oziroma soglasja Slovenije in ker z njima povečuje poplavno ogroženost naselij ob Muri, zato bosta imela škodljive posledice za slovensko državno območje.

Zagreb je reši isti dan odgovoril z noto, v kateri trdi, da je most zgrajen na hrvatskem ozemlju in da so dela izvedli v skladu z dogovori s pristojnimi slovenskimi organi. V torek pa je Zagreb sporočil, da mostu ne bodo uradno odprli, ker reši nima uporabnega dovoljenja, ker reši niso bile opravljene vse meritve. Vse potrebne dokumente naj bi zbrali v desetih dneh, takrat pa tudi most uradno odprli.

Zunanji minister Dimitrij Rupel je na seji odbora DZ za zunanjo politiko ponovno zatrdil, da je Hrvatska most čez reko Muro in povezovalno cesto do maloobmejnega prehoda na območju Hotize zgradila brez soglasja Slovenije, čeprav je bilo dogovorjeno drugače. Povezovalna cesta bo povečala poplavno ogroženost naselij ob Muri, na kar je MZZ opozorilo Hrvatsko v protestni noti, je poudaril.

BERI...

80-LETNICA MARIJANA EILETZA 2

PRIREDITVE V SAN MARTINU, SLOMŠKOVEM DOMU, SAN JUSTU IN NA PRISTAVI 3

Marijan Eiletz 80-letnik

Na zdamski kulturni prostor se je zadnjih letih razredčil, da je že težko najti kroniste, ki bi sproti poročali o dogajanju in jubilejih naše skupnosti. Tako se je zgodilo, da je naš mimo življenjski jubilej javnega delavca, kulturnega garača, pa smo čakali drug na drugega, kdo se ga bo javno spomnil.

8. aprila letos je arh. Marijan Eiletz izpolnil 80 let. Le mimogrede smo mu nazdravili in mu voščili po občnem zboru SKA, žal cel mesec kasneje. Že takrat smo se mu opravičevali za zamudo, za danes pa nam ostane le naša znana argentinska: „Más vale tarde que nunca.“

Marijan, vsa slovenska skupnost, posebno pa SKA, ti želi vse najboljše za plodnih 80 let. Zavedamo se, da si veliko doprinesel za razcvet slovenske diaspore; zaslužil si priznanje zdamske skupnosti prvega reda, ker si garanco vztrajal na kulturnem polju - skoraj do zadnjih moči. V tvojem slučaju moremo trditi dvakratno, dobesedno in metaforično, da si pridno gradil kamen do kamna, slovensko zdamsko „himo“ - in jo tudi zvesto pomagal vzdrževati. Vedi, da cenimo tvoje delo, in upamo, da ga bo tudi zgodovina zabeležila, zakaj bil si skozi desetletja pri krmilu važnih ustanov.

Da, takole berem o našem slavljenju: Pri Slovenskem katoliškem starešinstvu (SKAS) je bil več let odbornik, med leti 1982 in 1988 pa njegov predsednik. Že prej, takoj po diplomi, pa postane član SKA v gledališkem odseku, kjer se spočetka udejstvuje kot scenograf ter oblikovalec knjig in revij. V letu 1969 pa stopi v odbor SKA kot podpredsednik (na povabilo Ladislava Lenčka). Po odhodu prof. Andreja Rota pa prevzame predsedstvo, kjer vztraja eno desetletje — Iz čistega idealizma!

V tem obdobju zabeležimo poleg rednega dela tudi nekaj izrednih potez, premikov. Za 40 — letnico Slovenske kulturne akcije je Marijan organiziral in izpeljal proslavitev naše ustanove v Ljubljani, v Cankarjevem domu. Kar je pomenilo tudi njeno uradno predstavitev v matici. Po njegovi zaslugi smo bili prisotni leta 1997 na Evropskem mesecu kulture v Ljubljani. Leta 2001 je organiziral v Buenos Airesu tečaj za gledališko umetnost, katerega je vodil pesnik Tone Kuntner. Posebno zaslugo si je pridobil s knjigo o našem gornjivju **V kraljestvu kondorjev**: bil je njen urednik in našel je založnika za tako reprezentativno izdajo. Uredil je tudi oba Zbornika SKA: za 40. in 50. obletnico.

Kot pisatelj sodeluje v Meddobju in Glasu. On je avtor spominke knjige **Moje domobranstvo in pregnanstvo**, ki je za našo razmere uspešnica. Pa kot sem slital pisanje nadaljevanje oz. drugi krog spominov.

Kako mu leži na duši usoda SKA, je razvidno tudi ob izvedbi ankete o

naši ustanovi (leta 1995), ki je zanimiv in delno patetičen dokument o slovenski kulturni diaspori.

Vse to poleg rednega dela kot so seje, kulturni večeri, publikacije - dve leti je bil tudi urednik Meddobja -, potem dopisovanje z našimi člani in prijatelji; pa naš stiki s slovenskimi državnimi ustanovami, kar je bilo nujno za preživetje naše revije in biltena. Torej ogromno skritega dela, za katerega ve le Bog - pa delno tudi njegova zvesta družica Pavči.

Ampak arh. Eiletz ima po drugi strani to srečo, da so njegova poklicna - arhitektonska dela - zelo vidna in vsem dosegljiva. Naj zabeležim le tista, ki so v zvezi s slovensko skupnostjo: Slovenska himna s kapelo v Buenos Airesu, Slomškov dom, Slovenski dom v San Martinu, Rožmanov dom in drugo. Naj mu povem, da je njegov podpis tudi na načrtu za mojo skromno hiško v Lincolnu, česar se zagotovo ne spomni, saj se takrat naš nisva poznala. Uganka!

Vse navedeno je seveda dokumentirano v naši periodiki, a žal je ta prefrirana v kodi Trubar-Prešeren, torej naš Gutenbergovi galaksiji, katera je pa vedno manj privlačna za mlajši rod. Torej dvakrat zaklenjena koda.

A na tem mestu Slovenska kulturna akcija ponovno apelira na čut izvornosti naših sinov in vnukov, naj se vendar dokopljejo do ključev naše zdamske istovetnosti. Tam bodo naši tudi ime našega slavljenca.

Kar se pa tiče ustanove same, da je SKA preživela svojo 40-letnico, - po odhodu Lenčka, Brulca, Jeločnika, Papeža, Rota — in dočakala plodno 50 letnico, je nedvomno zasluga Marijana Eiletza. Hvala mu za opravljeno delo. Marijan, Bog te živi naš mnogo let!

Vinko Rode

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

STONE MIZERIT

Panorama politične situacije v preteklem tednu ni bila različna od one, ki jo poznamo iz zadnjih časov. Snov je ista; način, kako jo vlada in opozicija obdelavata, je isti.

Koliko oblasti. Vprašanje se suče okoli točke, koliko oblasti (koliko moči) naj ima vlada, oziroma izvršna oblast. Že v zadnji številki smo vsaj delno obrazložili to vprašanje. Poglejmo naš enkrat. Lahko verjamemo ljudskemu izreku da „denar je sveta vladar“, torej kdor ima denar, ta ima oblast. Modri ustavodajni možje so odločili, da naj v argentinskem republikanskem sistemu parlament odloči koliko in za kaj naj izvršna oblast denar uporabi. Sedaj pa vlada zahteva zase (za naša kabineta, ki je trenutno Alberto Fernández) pravico, da določbe parlamenta spremeni in uporabo denarnih sredstev preusmeri po lastni presoji. Ne bomo trdili (kot nekateri v opoziciji), da bo s tem konec republikanskega sistema. A da se ga grobo okrni, o tem ni dvoma. Sploh je vprašanje, koliko je to besedilo, ki ga bo verjetno že to sredo 12. senat potrdil, v skladu s tekstom in z duhom ustave. Ustavni člen št. 29 namreč tudi izrecno prepoveduje, da bi parlament lahko svoje pristojnosti prepustil izvršni oblasti. Ni torej težko predvideti da se bo potem, ko bo zakon potrjen, začel postopek pred vrhovnim sodiščem. Stvar se bo gotovo vlekla v nedogled, medtem pa bo vlada delala na tem področju, kar bo hotela.

Ne prvo, ne zadnje. Seveda to kršenje duha ustave ni izredno. Zadnja desetletja smo doživljali vrsto različnih prestopkov. Prav sedaj se v parlamentu tudi debatira o vladnih dekretih. Tehnično jih imenujejo DNU (Decreto de Necesidad y Urgencia = Dekret potrebe in nujnosti). Stara ustava jih je delno predvidevala za posebne primere, ko se pojavijo izredne okoliščine, ki jih je treba nemudoma rešiti in ni časa za normalen parlamentarni postopek. Od leta 1853, ko je stopila v veljavo ustava pa do leta 1983 je bilo takih dekretov podpisanih le 25. Predsednik Alfonsín je segel po tem postopku desetkrat. Menem pa jih je v desetih letih mandata podpisal kar 545. Za njim De la Rúa 73, Duhalde (niti dve leti) 158, Kirchner pa doslej 201. Vidimo, da je tako dekret (katerega uporabo parlament niti ne ni reglamentiral, kar je bistveno protiustavno) postal običajno orodje vlad, ki grobo segajo na področje zakonodajne oblasti.

Kdo je kriv. Pozitivno je torej, da hoče sedanja vlada to področje reglamentirati. Zopet pa opozicija kritizira način in vsebino reg-

lamentacije. V debati, ki je v parlamentu nastala ob tem, pa je senatorka gospa Cristina Kirchner izrabila priložnost in ostro napadla časopisje. Če gledamo po njenih izjavah, je večine težav sedanje vlade krivo časnikarstvo, ki samo kritizira in meče polena pod vladne noge. Metaforično je gospa parlamentarne novinarje imenovala „osle“, ki se ničesar ne naučijo. Kritičam se je nato pridružil naš predsednik med svojim potovanjem v Venezuelo. To stališče pa tudi ni lastno tej vladi. Stalno se ponavlja v deželi teorija, da je nezadovoljstva na določenih področjih krivo časnikarstvo, ki novice ri. To je tudi primer pomanjkanja varnosti. Občutek, da se nahajamo sredi povodnje kriminala naj ne bi bil odsev realnosti, ampak posledica pretiranih časniških poročil. Vsi pa vemo, da varnosti ni in smo prevečkrat prepusteni na milost in nemilost raznovrstnih zlikovcev.

Težave opozicije. Tudi to ni novost. Najbolj jasno se te težave kažejo v nastopanju proti vladni ofenzivi v parlamentu. Vse opozicijske stranke in skupine so proti, a niso zmožne pripraviti minimalne skupne strategije, kako se vladnemu pohodu zoperstaviti. Ni skupnega nastopa, ni skupne izjave, niti „skupne fotografije“, ki je v Argentini temeljni izraz volje do nekega skupnega cilja. V takem položaju bi bilo pač neumno, da vlada tega položaja ne bi izkoristila. Najbolj zaskrbljujoče je, da se bo to nadaljevalo, in bo verjetno prišlo do izraza tudi ob priložnosti splošnih volitev prihodnje leto. In v tem ni razlike med levico in desnico.

„ARI, ARI, kaj bo s tabo...“ za nobeno nisi rabo“, bi lahko povzeli po stari slovenski otroški pesmici. Stranko Kirchner je ustanovila Elisa Carrió in upala, da bo postala resna alternativa bipartidizmu peronistov in radikalov. Podobnih poizkusov poznamo neteto iz argentinske politične zgodovine in vsi so se prej ali slej izjalovili. V tem primeru ne kaže boljše. Treba je sicer priznati, da personalizem gospe Carrió ne pozna mej. Obenem pa je tudi res, da je njena četa vse prej kot ubogljiva. V zadnjih časih je prišlo do vrste odstopov (večina se je prislinila h kirchneizmu), pa tudi notranjih kritik na zadržanje voditeljice-ustanoviteljice. Spričo tega položaja je gospa, ki je že proglasila svojo predsedniško kandidaturu, izjavila, da se bo oddaljila od vodstva stranke, da bo lahko tako „bolj svobodna“. Res, težko je biti levičarska opozicija spričo skoraj vsemogočne levičarske vlade.

Neurja povzročila veliko škodo

Neurja z dežjem, točo in močnim vetrom so predvsem na mariborskem območju, v Podravju in Haložah povzročila zelo veliko škodo na nepremičninah, poljnih in avtomobilih. Dežurne ekipe reševalnih služb opravljajo najnujnejšo sanacijo na terenu, občinske komisije pa zbirajo podatke o škodi, ki po prvih grobih ocenah znaša več sto milijonov tolarjev.

V četrtek dopoldne se je neurje razbesnelo na Mariborskem območju, kjer je na nekaterih območjih padala tudi za jaje velika toča. V občini Selnica ob Dravi je največ škode v sadovnjakih, kjer je pridelek ponekod v celoti uničen. Kot je za STA povedal župan Vladimir Sabolek, škoda na pridelku znaša približno 300 milijonov tolarjev, posledične škode, ki se bo pokazala v prihodnjih dveh letih, pa je tudi za približno 300 milijonov tolarjev. V selniški občini je veliko škode tudi na javnih in lokalnih cestah, ki jo ocenjujejo na okoli 30 milijonov tolarjev.

Tudi v občini Ruše je največ škode na poljnih, po prvih ocenah pa znaša približno 50 milijonov tolarjev. Za okoli 15 milijonov tolarjev škode je na stremnih kritinah, nekaj škode pa je tudi na avtomobilih, je za STA pojasnil vodja občinske civilne zaštite Uroš Štanc. V Mariboru pa so imeli največ dela gasilci, ki so izčrpavali vodo iz objektov.

Neurje s točo je zajelo tudi celotno območje 38 kvadratnih kilometrov velike občine Žetale. Po besedah župana Antona Butolna je toča povzročila ogromno škodo na strehah stanovanjskih, pa tudi gospodarskih objektov, ki so jih kmetje že napolnili s senom. Po prvih ocenah bodo morali lastniki najmanj 80 hiš strehe popolnoma zamenjati.

Ob stoletnici bohinjskega predora

Slovenske železnice in občine Jesenice, Bled, Bohinj, Tolmin, Kanal in Nova Gorica so začele z osrednjim sklopom prireditev ob praznovanju stoletnice bohinjske železnice.

Uvodna prireditev bo simbolično povezala južno in severno stran najzahtevnejšega, najdaljšega in najskrivnostnejšega slovenskega železniškega objekta - Bohinjskega predora.

Udeleženci otvoritvene prireditve so se lahko z avtovlakom odpravili po bohinjski progi in praznovanje nadaljevali v Bohinjski Bistrici.

V igranem prizoru jih je pozdravil tudi graditelj kar 6,3 kilometre dolgega bohinjskega predora grof Ceconi.

Sledila je predstavitev monografije Skrivnosti bohinjskega predora Ervina Sorča, ki je bila izdana prav ob pomembnem jubileju.

Izgradnja bohinjske železnice je bila pomemben mejnik v razvoju turizma, saj je zahodni del Slovenije odprla tujcem in hkrati pogled v svet omogočila tudi domačinom. Pomembna je bila tudi za gorenjski turistični biser Bled, ki je tako pridobil status elitnega letovišča med Salzburgom in Trstom.

Prireditve je bila tudi „generalka“ za osrednjo slovesnost ob stoletnici bohinjske železnice, ki bo prihodnjo soboto.

Tedaj se bo 244 metrov dolga muzejska vlakovna kompozicija s parno lokomotivo odpravila z Jesenic in pomembne goste - podobno kot pred stotimi leti avstrijskega prestolonaslednika Franca Ferdinanda - popeljala na ogled slovesnosti, ki bodo potekale na Bledu, v Bohinjski Bistrici, Podbrdu, Mostu na Soči, Kanalu in Novi Gorici.

Slovenske železnice in občine ob progi si bodo naprej prizadevale bohinjsko železnico umestiti v svetovno kulturno dediščino pod varstvom Unesca ter oblikovati integralno turistično ponudbo, ki bi bila ena najbolj privlačnih v tem delu Evrope.

Pristavčan z bronasto medaljo

Na 6. geografski olimpiadi, ki je v okviru mednarodne geografske konference potekala od 28. junija do 3. julija v avstralskem mestu Brisbane, so slavili tudi slovenski dijaki. Marko Kek s I. gimnazije v Celju je dosegel srebrno, **Mariano Alejandro Kostelec** z novemške gimnazije pa bronasto medaljo. Na olimpiadi je sodelovalo 92 tekmovalcev iz 23 držav.

Tekmovanje je obsegalo tri discipline: terensko delo, geografski esej ter geografski kviz, v katerem so morali udeleženci izkazati poznavanje svetovnih geografskih, zgodovinskih, gospodarskih, socialnih, političnih in kulturnih dejstev, okoličin in procesov.

Marjana se bodo dobro spomnili na Pristavi v Castelarju, saj je bil učenec Prešernove šole, potem se je preselil s starši in brati v Francijo, nato pa v Slovenijo.

Čestitamo!

SLOVENCİ V ARGENTINI

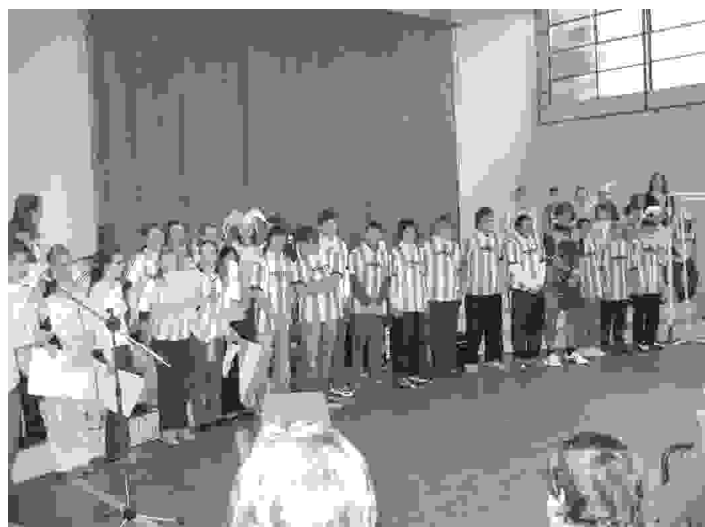
SAN MARTIN - Pod lipo domačo

Očetovski dan

Mesec junij v Argentini povežemo s praznovanjem očetovskega dne. V nedeljo, 18. junija se je praznovanje začelo s sv. mašo. Daroval jo je naš župnik, dr. Jure Rode. Z mladostnim navdušenjem so ob kitarah prepevali mladi, ki so ob tej priložnosti imeli nove matne pesmarice. Molili smo za žive in pokojne očete in na praznik Sv. Remnega Telesa prosili, naj Bog spremlja naše očete.

Slavje smo nadaljevali v spodnji dvorani ob pogrnjenih mizah. V imenu mladine je slavljenec pozdravila predsednica Marta Belec. Mladi so pripravili svetovno prvenstvo očetov. Uvrstili so se zvesti navijači očetov in nogometna ekipa mladih fantov kot so nekoč bili tudi očetje. Odpeli smo nogometno himno. Nato smo si ogledali, v čem sta si podobni vlogi očeta in nogometnega igralca. Mladi so taljivo uprizorili, kako ati igra za vratarja, branilca, napadalca ali igralca sredine. Očetje pa so morali v živo streljati na gol in odgovarjati na vprašanja o nogometu. Navijačem se je pridružila zbrana publika, ki je s ploskanjem navijala. Za oddih pri igri so poskrbeli učenci Rožmanove šole in so pod vodstvom Marjete Žagar ljubko zapeli *Izidor ovčice pasel* in *En hribček bom kupil*. Mladi so se spomnili očetov, ki skrbijo za družino Slovenskega doma. Ti sestavljajo ekipo Odbor doma, ki jo vodi selektor Tone

Peterman (Peter A. Podržaj). Odborniki so prejeli medalje v zahvalo za požrtvovalno delo. Zaključili smo s pesmijo Glej, naši ati gre naprej, ob spremljavi orkestra (Danijel in Damijan Jerman, Luka Škulj). Program si je zamislila Sanj Podržaj, na pomoč pa sta ji priskočili Monika Filipič in Vera Podržaj. Seveda so pa mladi tudi poskrbeli za topel zajtrk.

Tako je minil mesec junij, v katerem sovpadata žalni praznik spomina in pričevanja ter praznik očetov. Zanimiv slučaj!

Sanmartinski lipi

ZADEVA RIBIČIČ

Senat ljubljanskega okrožnega sodišča je zavrnil zahtevo tožilstva za preiskavo v zadevi Mitja Ribičič. S sodišča so pojasnili, da bo lahko sodišče javnost o vsebini odločitve obvestilo šele, ko bo odločitev vročena strankam v postopku. Kot je znano, je preiskovalna sodnica pred skoraj mesecem dni zavrni-

la zahtevo tožilstva, naj zoper nekdanjega visokega častnika organizacije OZNA uvede preiskavo zaradi suma storitve kaznivega dejanja hudodelstva zoper civilno prebivalstvo, in zahtevala odločitev zunajobravnavnega senata. Po mnenju tožilstva naj bi bil Ribičič odločilno prispeval k poboju 217 ljudi.

PRISTAVA

Spomin naših junakov

Ko se bliža mesec junij, se najbolj spominjamo naših padlih, tako v slovenskih tolah kot pri nas doma. In Pristava ni izjema temu.

Slavnost smo začeli s sv. mašo, ki jo je daroval bivši domobranec pater Alojzij Kukovica, ki je po bogoslužju zmolil molitve za pokojne žrtve.

Sledil je govor Avgusta Čopa, v katerem je poudaril koliko pomenijo žrtve za nas kot vernike.

Po govoru je ob pesmi Tomaža Domiclja *Kam so*

še vse rožice pristopil Pavel Grohar in nam globoko podal Balantičevu *Doma* in Kuntnerjevo *Niso mrtvi*. Marjanka Ayerbe Rant Dularjevo *In so mi* ter Rusovo

Spomenik. Lučka Jereb Oblak nam je občutljivo podala Rejevo *Možu v spomin*, na koncu pa še Dominik Oblak odlomke iz taboriščne brošure *Strti cvetovi*, ki je izšla v Peggezu pri Lienzu leta 1946.

Med recitacijam pa so zveneale vse kitice Domicljeve pesmi, ki so se tako lepo usklajale z besedilom, da je marsikomu pritekla kakšna solza.

Zahvaliti se moramo Dominiku, ki je tako lepo pripravljal in Marku Čopu za pomoč pri ozvočenju.

Sla va našim junakom!

MČ

SLOMŠKOV DOM

Domobrankska proslava

V nedeljo 25. junija se je skupnost rojakov, ki se zbira v Slomškovem domu poklonila spomenu junakov slovenskih domobrancev, pobitih že po končani drugi svetovni vojni. Ta Kajnov zločin še danes kliče v nebo po raziskavi in obsodbi. Njihova smrt pa ima se globlji smisel, ker smo trdno prepričani, da so padli za domovino, katere največji praznik: dan samostojnosti smo prav ta dan praznovali.

Župnik Franci Cukjati je za pokoj njihovih duš daroval sveto mašo in spominske molitve, kulturni odsek Slomškovega doma pa je pripravil pietetni recital „Spomin in pričevanje“. Izbrana besedila (Tone Rode in dr. Štefan Godec) so se naslanjala na obredno pobožnost križevega pota. Križev pot domobrancev se je odvijal od Vetrinja do množičnih grobov v Kočevskem rogu in drugod po vsej slovenski zemlji. Doživeta beseda recitatorjev (Pavlinka Vombergar, Sandi Žužek in Jože Oblak) je risala podobo mučencev, ki se bo vedno bolj prelivala v dokončno poveljanje. Scenska podoba žrtvenika s tirinajstimi gorečimi svečami, ki so ugasnile ob prehojenih postajah križevega pota in se združile ob sklepu z velikonočno svečo, simbol vstajenja tudi naših žrtev.

S topkom nageljnov, ki so ga položili otroci k spominski plošči na dvorišču Doma, in petju številnih udeležencev himne domovinske ljubezni Oče, mati, bratje in sestre, se je sklenila počastitev.

Članska večerja

V soboto 1. julija je odbor Doma pripravil letno člansko večerjo. Poleg družabnega pomena srečanja, v kar je uvedla okusno pripravljena dvorana z omizji, je bil na sporedu tudi sprejem novih članov in podelitev priznanj zaslužnim javnim delavcem v Slomškovem domu. Uvodoma je predsednik Marko Selan pozdravil zbrano članstvo, še posebej pa nove pristopnike in dobitnike priznanj. Poudaril je, da naj bo naša hvaležnost tudi pobuda mlajšim, kako je skupnost rezultat dela in naporov mnogih posameznikov za isto stvar.

Priznanja so prejeli: cont. Gregor Hribar, Anton Kastelec, Anton Bidovec, Franček Breznikar in Lojze Lavrič. Številno članstvo je z odobravanjem sprejelo odlikovance in novospregjete člane.

Sledila je tradicionalna večerja v Argentini: „asado“, ki so ga pripravili Miklavčevi fantje, mojster France je daroval klobase, ostalo je organizirala gospodinja Veronika Javornjek. Dobra postrežba pa je bila v rokah mladine.

J.T.

SAN JUSTO

Balantičeva tola je slavila

Dan pred praznikom slovenske državnosti, smo se stari prijatelji Balantičeve šole odzvali povabilu učiteljev in učencev. Zbrali smo se ob opoldanski uri, ter ponosno in veselo proslavili 15-letno neodvisno državo Slovenijo.

Že ob vstopu v naš dom smo lahko začutili praznično razpoloženje. Otroci so na pobudo učiteljstva in s pomočjo staršev primerno okrasili vhod, dvorišče in klet z zastavami, plakati in slikami.

Za praznovanje je v spodnjih prostorih Jani Urbančič pripravil velik in lepo okrašen napis: „15. let - SAMOSTOJNA SLOVENIJA POZDRAVLJENA!“

Ga. Lučka Bergant Urbančič je navzoče prisrčno pozdravila in povabila, da smo stoji sprejeli slovensko zastavo in zapeli slovensko himno.

Gdč. Marta Petelin je na to spregovorila spominske misli. Na kratko in preprosto nas je popeljala 15 let nazaj. Spomnila nas je na dogodke meseca decembra leta 1990; na 25. junija leta 1991 in kako smo se istega meseca argentinski Slovenci zbrali v velikem številu in argentinsko družbo prosili za mednarodno priznanje nove države Slovenije. Nagovor je zaključila s prošnjo, naj še v naprej razvijamo slovenstvo v kulturi, jeziku in veri.

Sledil je nastop otrok.

Učenci 4. razreda so se, z učiteljico Ireno Urbančič Poglajen, naučili in lepo recitali Kunčičevo poezijo „Ded pripoveduje“. Velika skupina učencev 5. in 6. razreda nam je pod vodstvom gdč. Danice Malovrh doživeto podala „Dežela sred' gora“. Gdč. Ivana Tekavec je z učenci 7. in 8. razreda obdelala Prešernovo „Zdravljico“.

Za konec se je ponovno predstavila otroška folklorna skupina. V gorenjskih narodnih nojah je 27 otrok 5., 6., 7. in 8. razreda sprotno zaplesalo.

Skupino že tretje leto vodi ga. Mirjam Mehle Javornjek. Pomagata ji Lučka Groznik in Berni Juhant. Sodelovali so že na različnih programih. Toda praznik slovenske državnosti je prav poseben okvir. Pisana skupina otrok v narodnih nojah, ki pleše na slovensko melodijo nam vliva upanje, da slovenstvo v Argentini ne bo ugasnilo. Tako slavje slovenske državnosti nas oživi in obogati za nadaljnje delo v prid slovenstva.

In nazadnje je prevzela besedo voditeljica šole ga. Irena Urbančič Poglajen. Pohvalila in zahvalila se je nastopajočim in vsem, ki so pripomogli k uspehu praznovanja.

Poslovila pa se je še od gdč. Angelce Klančnik in gdč. Ivane Tekavec, ki sta odpotovali v ljubljeno Slovenijo. Želela jima je srečno pot, veliko doživetij in veselih trenutkov ter srečno vrnitev.

Pogrešali ju bomo!!

HODIL PO ZEMLJI SEM NAŠI...

Ljubljana III

Iz Kongresnega trga se napotimo proti Prešernovemu trgu in Tromostovju. Prej je bilo to obrtniško predmestje. Po Wolfovi cesti (Anton A. Wolf, 1782-1859, ljubljanski škof, nasprotnik janzenistov in svobodomislecev) bomo šli mimo Primčeve hiše, kjer je stanovala Prešernova „muza“ Julija:

„Trnovo, kraj nesrečnega imena,
kjer meni je bilo gorje rojeno,
iz dveh očesov čistega plamena ...“

Sonetni vence ima akrostih z njenim imenom.

Prešernov trg je križišče starih ljubljanskih poti. Ob trgu stoji slikovito okrašena Šmalcova hiša. V bližini je velika bronasta maketa Ljubljane, tam se začne ljubljanska turistična magistrala.

Na trgu stoji bronasti spomenik (1900-05) največjemu slovenskemu pesniku Francetu Prešernu, nad njim je muza (njene gole prsi so svojčas kar malo vznemirile Ljubljance, oz. Ljubljanke). Tu je priljubljeno zbirališče mladine in se vrste razne prireditve. Ob zatonu komunizma so ob tem spomeniku prvič v Sloveniji prodajali na teden Svobodna Slovenija.

Za spomenikom je stala znana kavarna Valvasor, oz. Prešeren, danes je tam Centralna lekarna. Ob zahodni strani trga ob nabrežju, pa stoji Mayerjeva palača.

Trgu daje pečat s svojim mogočnim rdečkastim pročeljem cerkev Marijinega oznanjenja, bolj poznana kot frančiškanska cerkev, del njihovega samostana. Sezidali so jo 1646-60, na mestu starejše. Glavni oltar je delo F. Robbe (Francesco Robba, ok. 1698-1757, ljubljanski baročni kipar, benetko polan), notranjost je poslikal Matevž Langus (1792-1855, slovenski slikar, klasicist-romantik, portretist in iluzionist baročne tradicije v cerkvenih freskah — vsaj tako pravi Leksikon Cankarjeve založbe). V samostanu hranijo številna dragocena slikarska dela, v knjižnici je 55.000 knjig in rokopisov, najstarejši so iz 13. stol.

Od Prešernovega trga proti zahodu vodi Čopova ulica (Matija Čop, 1797-1835, slovenski jezikoslovec, poznavalec evropske literature, Prešernov prijatelj in svetovalec. Vplival na „Kranjsko čebelico“ in ABC vojsko), ena najbolj živahnih trgovskih ulic, odprta samo za pešce. Ob njej stoji palača „Mestna hranilnica“ iz 1903.

Ob frančiškanski cerkvi proti severu vodi Miklošičeva cesta. (Fran Miklošič, 1813-1891, eden najpomembnejših slovenskih filologov iz 19. stol., profesor dunajske univerze, akademik). Cesto so po potresu 1895 prenovili. Ob njej stoji najstarejša ljubljanska trgovska hiša iz leta 1903, Urbančeva hiša, ki jo krona kip boga Merkurja, zaščitnika trgovcev. Ob tej cesti so tudi druge zanimive stavbe:

Bivša Ljudska posojilnica — 1907 — 08, Združena gospodarska banka — 1922, potem Hotel Union — 1903 — 05, katerega originalna okrasna stekla oken in vrat so posebnost v Evropi.

Iz trga proti vzhodu pa teče Trubarjeva cesta (mislim, da tega protestanta vsi poznamo), ki so jo nekoč obdajala stanovanja obrtnikov, danes so pa ob njej majhne trgovine. Smer vodi proti cerkvi sv. Petra, v kateri je več baročnih stranskih oltarjev. Na

sosednjem „Hrvatškem trgu“, ki ga je načrtal Plečnik, je spomenik padlim v 1. svetovni vojni.

Od Prešernovega spomenika pridemo v staro mestno jedro Ljubljane čez Tromostovje.

Sicer pesem nagajivka pravi „...treba ni, treba ni, čez Ljubljan'co moste tri, saj b'lahko, saj b'lahko prav usi čez en'ga šli ...“, pa je vsekakor Tromostovje značilna in dekorativna točka mesta. Srednjemu mostu, iz leta 1842, je Plečnik, pri urejanju nabrežja, dodal se oba stranska.

Na desnem bregu reke ob Tromostovju stojita palači Filipov dvorec in Kresija, ki so ju zgradili po potresu 1895. V Kresiji (Kreisamt) je mestna uprava. Po Stritarjevi cesti med palačama pridemo k Mestni hiši, v bližini ob Ljubljanici je pa Vodnikov trg, z njegovim kipom. Na tem trgu je osrednja ljubljanska tržnica, za prodajo sadja (tam lahko vidite zaboje z napisom Peras argentinas), zelenjave in cvetja. Pokrite tržnice med Tromostovjem in Zmajskim mostom je oblikoval Plečnik. Zmajski most iz leta 1901 ima štiri bronaste kipe zmajev, ki so postali nekako simbol mesta.

Južno od Vodnikovega je Krekov trg s starim Mestnim domom, v njem je sedaj Ljudkovno gledališče.

Na mestu, kjer je že v 13. stol. stala cerkev sv. Nikolaja, zavetnika ribičev in čolnarjev, stoji sedaj stolnica, z istim patronom; grajena je bila v začetku 18. stol. Še iz stare cerkve je kip Žalostne Matere božje in pa sklepnik s Kristusovo glavo na pročelju ob glavnem vhodu. Oltarna slika in freske v kupoli so Langusovo delo, freske z Nikolajevo zgodbo so Giulia Quaglia (1688-1751, italijanski baročni slikar). Stranski oltar sv. Remnega telesa je F. Robbe. Sedeži na koru so Plečnikovi, križev pot je izoblikoval kipar F. Gorjanc.

Semenišče je baročna stavba, gradili in prezidavali so jo od 1708 do 1872. Značilen je vhod z gigantoma, ki nosita portal. V semenišču je tudi najstarejša javna knjižnica, z originalno opremo iz 1725 in poslikanim stropom — G. Quaglio.

Škofijsko palačo so sezidali po potresu 1511, ki je porušil prvotno in jo v obdobju baroka predelali. Obokano arkadno dvorišče je eno najlepših v Ljubljani. V tej palači so gostovali: avstrijski cesarja Leopold I in Karel VI, Napoleon Bonaparte, ob kongresu leta 1821, ruski car Aleksander I.

Nasproti stolnice in škofijske palače, na Ciril-Methodovem trgu je več zgodovinskih stavb: Idrjski spital, poslopje najstarejšega ljubljanskega hotela in stara gostilna „Pri kolovratu“, kjer so se v 20 letih zbirali kulturniki, rekli so jim „penati“ (= starorimski himni bogovi), njih karikature (M. Gaspari) vise na stenah. (Morda je tu nastala underground Abeceda, „Angeli so zgolj duhovi ...“?).

V bližini stolnice je Mestni trg, ki ga obkrožajo baročna poslopja. Izstopa Mestna hiša — Magistrat ali Rotovž, kjer je mestna uprava. Prva je bila zgrajena v 15. stol., v začetku 18. so jo pa prenovili. Značilen je stolpič z uro in odprta, dvignjena loža. Dvorišče v notranjosti obdajajo arkade. Na eni od sten dvorišča je tloris Ljubljane, kakršna je bila sredi 17. stol. Krasita ga tudi Narcisov vodnjak in kip Herkula z levom.

Na robu Mestnega trga stoji Vodnjak treh kranjskih rek, z obeliskom, delo F. Robbe, 1752, bolj poznan kot Robbov vodnjak, ki spada med najlepše tovrstne baročne stvaritve v Evropi. Figure predstavljajo reke Ljubljanico, Savo in Krko.

Nasproti Rotovža so klasicistična Suvanova hiša, Rakovčeva hiša, v kateri je nekaj let prebival Prešeren, danes je v njej Slovenski gledališki muzej. Skaberne-tova hiša, v njej je bil rojen škof Tomaž Hren (1560-1630), ki je vodil slovensko Protireformacijo, danes je v njej del Mestnega muzeja.

V pritličjih stavb okoli Mestnega trga so danes trgovine, razstavišča in gostinski prostori.

Pogled iz zraka na Prešernov trg in Tromostovje

Franček Breznikar - 85-letnik

Skoraj pred šestdesetimi leti je prišel v Argentino. Pridno je delal, ustvaril lepo družino in sodeloval v slovenski skupnosti. Sedaj je že upokojen. Zelo rad bere. Še vedno je navdušen navijač nogometne ekipe San Lorenzo. Posebno rad opazuje oblake in v njih odkriva veličino božjega stvarstva. Vnuki ga kličemo ata Franček.

Kdaj in kje si se rodil? Lahko opišete rojstni kraj?

Rodil sem se 11. julija 1921 v Šmartnem pri Litiji. Okrog mene vasi je bilo več gradov, in sicer Slatna, Grmače, Bogenperk in Črni potok. Prva dva so komunisti med revolucijo razbili, grad Bogenperk čisto malo, saj vsi vemo, da je v tem gradu Valvazor pisal svojo knjigo Slava vojvodine kranjske. Grad Črni potok pa so komunisti po vojni preuredili in malo dozidali. Tam je stanovalo preko tristo upokojencev. Ko sem bil leta 1987 prvič doma v Sloveniji, mi je takratni župnik povedal svojo zanimivo zgodbo. Njegov oče je bil med vojno komunistični general. Ko je staršema povedal, da bo pel v semenišče, sta mu takrat prepovedala vstop v hišo. Seveda nobeden od staršev ni bil

Škofovih zavodih, ki so lani obhajali stoletnico. Pri grščini smo brali dramo Antigono v originalu.

Kdaj in zakaj si pel iz Slovenije?

Iz Slovenije sem ušel 5. maja 1945, in sicer zaradi komunistične diktature in njihovega pobijanja. Bila je nedelja, bil sem pri Frančiškanih pri sv. mami, potem sem se pa odpeljal s kolesom preko Kranja in prišel srečno v Vetrinje. Tam smo stanovali v nekem gradu. Rekel sem se zato, ker me prijatelj Vornič zjutraj ni poklical, on je odšel v smrt, jaz pa sem ostal živ. Iz Vetrinja sem bežal s Polakom in Zupanom ter smo srečno prišli do nekega gradu, misleč, da je župnišče. Na balkonu se pojavi gđ. Pirnatova iz Ljubljane, ki sem jo dobro poznal. Tudi ona se je umaknila s svojim zaročencem, ki nam je preskrbel delo na kmetih. Ko smo zvedeli, da Angleži ne vračajo več naših ljudi v Slovenijo, sem pel nazaj v Vetrinje, od tam pa v taborišče Lienz. Iz Lienza pa sva z Bracetom na brez dovoljenja in srečno prišla v Italijo v taborišče Treviso, kjer sem bil med vojno zaprt.

V katerih taboriščih si bil?

Iz Trevisa smo se preselili v

Ob vnukih na romanje v Lourdesu

navzoč pri njegovi novi mami. Človek obrača, Bog pa obrne. Župnikov oče, ki je bil takrat že vdovec, je prišel stanovat v grad Črni potok, ki so ga preimenovali v Tisije. Za Martinovo žegnanje je gospod župnik Abram povabil vse stanovalce tega gradu k mami. Prišel je tudi njegov oče, ki se je spovedal in prejel sv. obhajilo.

Kako sta se imenovala mama in oče?

Atu je bilo ime Janez, mami pa Frančiška roj. Golob. Krstil jo je leta 1882 na Primskovem znani čudodelnik Juri Humar, ki je zdravil ljudi z magnetizmom, in sicer brezplačno. Če mu je kdo prinesel kakšno klobaso ali kos sira, je rad vzel, denarja pa ne. Zgodilo se je, da je včasih prišlo k njemu do dvesto bolnikov na dan, kar pomeni, ker je takrat komaj začel voziti vlak. Hodili so iz vseh evropskih držav.

Koliko bratov in sester si imel?

Imel sem pet bratov in dve sestre.

Kaj ste se otroci igrali?

Hodili smo na panto, kjer smo pasli krave in pekli krompir in koruzne ročke.

Kam si hodil v šolo?

V šolo sem hodil v Šmartnem, nižjo gimnazijo sem obiskoval v

Senigalijo, od tam pa čez nekaj mesecev v Servigliano. Tu je bilo zelo živahno kulturno življenje, kjer je dirigent g. Andrej Pogačar ustanovil Emigrantski pevski zbor, ki je leta 1946 prepeval pri papežu Piju XII mogočno Kimovčevo skladbo Ti si Peter skala.

Kdaj si prišel v Argentino?

V Argentino smo se odpeljali iz Naplja, 30. decembra 1947 z ladjo Santa Cruz. Na ladji je bil tudi znani dirigent g. Lempel, ki je uglasbil argentinsko himno za prigrizni morški zbor in smo jo slovesno zapeli 21. januarja 1948 ob našem prihodu v Argentino.

Kaj si delal v Argentini?

V Argentini sem najprej delal v tovarni Camea, pozneje pa me je prijatelj Heller spravil v tekstilno tovarno INTA, potem sem bil zaposlen v tovarni Hermana Zupana, kjer sem se tudi upokojil. Nekaj let sem delal v duhovniški pisarni v Slovenski hiši.

Igral sem pri več igrah, poučeval v Slomškovi šoli in pel pri Gallusu, kjer sem spoznal ženo Kristino Prijatelj. Imava tri otroke: M. Kristino, Markota in Vero ter štiri vnuke in šest vnukinj.

Pogovarjal se je vnuk **Toni Podržaj**

Počitniška naloga Srednjemolskega tečaja ravn. Marka Bajuka

NOVICE IZ SLOVENIJE

PRAZNIK V STIČNI

Cistercijani v Stični SO ta konec tedna obhajali visok jubilej. Prav v soboto 8. julija je namreč minilo 850 let, kar je bila posvečena bazilika Žalostne Matere Božje. V sklopu začetnih slovesnosti je o njenem nastanku, razvoju in pomenu spregovoril tudi stiški opat dr. Anton Nadrah. Ob koncu svojega nagovora se je opat z mislimi preselil v sodobni čas. Vrhunec slovesnosti je bil v nedeljo ob 16-ih, ko je ljubljanski nadškof in metropolit dr. Alojz Uran v stiški baziliki daroval slovesno sveto mašo.

MANJ BREZPOSELNIH

V letomnjem prvem polletju se je zaposlilo 30.341 brezposelnih oseb oziroma 4,7 odstotka več kot v enakem obdobju lani. Skupaj je bilo konec junija na Zavodu za zaposlovanje Slovenije (ZZZS) prijavljenih 84.875 brezposelnih oseb, kar pomeni, da se je zmanjšalo število brezposelnih oseb glede na maj zmanjšalo za 2,6 odstotka, glede na lanski december pa za 8,3 odstotkov. V povprečju pa je bilo v letomnjem prvem polletju brezposelnih 90.449 oseb.

SE BO LUKNJA ZRAVEN UNIVERZITETNE KNJIŽNICE RES ZAČELA POLNITI?

Gradnja NUK II je eden središčnih projektov namenske vlade, je na časnikiški konferenci po sestanku odbora za izgradnjo Narodne in univerzitetne knjižnice dejal minister za visoko šolstvo, znanost in tehnologijo ter vodja odbora Jure Zupan. Mestna občina Ljubljana (MOL) je v zelo kratkem času uspela pridobiti 5715 kvadratnih metrov zemljišča, kar zavzema kar 68 odstotkov območja NUK II, pred nekaj dnevi je bil plačan tudi zadnji obrok za zemljišče Angora. MOL mora do 31. julija prenesti pridobljena zemljišča na investitorja - državo. Prva faza gradnje NUK II se bo začela prihodnje leto, je napovedal Zupan.

MESTNI SVET ODLOČA

Začetek julijske seje ljubljanskega mestnega sveta je spremljal protest nekaj občanov pred Mestno hišo, ki so s transparenti in letaki izrazili nasprotovanje gradnji džamije na Ljubljanskem barju. Na dnevnem redu je BIL namreč tudi program prodaje zemljišč ob Cesti dveh cesarjev, ki so z odlokom namenjena gradnji za verske in kulturne dejavnosti. Svetniki so po večerinskih razpravah s 16 glasovi za in 15 proti vendarle dali soglasje k ceni za prevoz s tino vzpenjačo na ljubljanski grad.

PO SVETU

NEVARNA KOREJA

Severna Koreja je v sredo 5. julija izstrelila sedem raket, med njimi eno z dolgim doletom. Slednja se je v morje zrušila po 42 sekundah leta. Po mnenju strokovnjakov bi lahko dosegla ozemlje Združenih držav Amerike, zato je izstrelitev v Washingtonu povzročila velik politični vihar. Predsednik George Bush je opozoril, da je svet dobil nov dokaz o nevarnosti režima v Pjongjangu. 6 raket krajnjega dosega je medtem padlo v Japonsko morje. Zaradi vznemirjenosti, ki so jo povzročila omenjena dejanja Severne Koreje, je o tem na zahtevo Japonske razpravljal tudi Varnostni svet Združenih narodov. Vendar pa na izrednem zasedanju ni sprejel resolucije, s katero bi obsodili zadnje severnokorejske raketne poskuse.

LETALSKI NESREČI

Rusija žaluje za žrtvami nesreče letala ruske družbe Sibir. Letalo je strmoglavilo med pristajanjem na letališče v Irkutsku na vzhodu Sibirije, v njem pa je bilo 193 potnikov in devet članov posadke. Tragedija je po dosedanjih podatkih zahtevala 122 življenj, 54 ljudi pa je ranjenih. Ravno na drugem koncu Azije pa se je zgodila še ena letalska nesreča. V osrednjem delu Pakistana je namreč nekaj minut po vzletu strmoglavilo manjše letalo pakistanske družbe PIA z 41 potniki in štirimi člani posadke. Med strmogavljenjem naj bi letalo zadelo daljnovid. nesreče ni nihče preživel.

UBOGA PALESTINA

Izraelski premier Ehud Olmert je poudaril, da bo Izrael nadaljeval vojno operacijo na območju Gaze, ki jo je sprožil v poskusu rešitve zajetega izraelskega vojaka in ustavitve palestinskih raketnih napadov na izraelsko ozemlje. Izrael ni podrobneje določil časovnega poteka operacije, ki se bo nadaljevala na različnih krajih in z različnimi ukrepi. Glede morebitne zamenjave palestinskih zapornikov z ugrabljenim vojakom pa Olmert pravi, da bi bila menjava zapornikov s Hamasom velika napaka, ki bi povzročila škodo za prihodnost izraelske države. Zanikal je očitke, da Izrael skuša strmoglaviti vladajočo palestinsko vlado. Prizadevajo pa si ukiniti nasilje teroristov nad Izraelci. Olmert je tudi dejal, da trenutni val nasilja na območju Gaze ne bo preprečil oblikovanja palestinske države ob Izraelu.

SEDAJ ŠE ŠPANIJA

Španija je postala štirinajsta članica Evropske unije, kjer

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVENC V ARGENTINI BUENOS AIRES

Peti kulturni večer SKA

V soboto 7. julija ob sedmi uri zvečer je imel na sporedu predavanje g. Marjana Marolta o kiparju Francetu Gornetu. Malo je predavateljev ali pisatelj, ki bi uživali pri poslušalcih in bralcih toliko priljubljenost, kakor jo uživa Marjan Marolt. O katerikoli stvari govori ali piše, je njegova stvaritev tako pristna in naravna, da poslušalca ali bralca nehote priklene.

Prav posebno pa je Marjan Marolt zanimiv, kadar predava ali piše o svoji najljubši stroki, to je o likovni umetnosti. Na tem kulturnem večeru je prevzel nalogo prikazati kiparja Franceta Gorneta kot človeka in umetnika. Kot človeka nam ga je orisal lepo z nekaterimi značilnimi potezami. Gornetu umetniku pa je dal prvenstvo med slovenskimi živečimi kiparji ne le v izseljenstvu, ampak tudi v domovini. Pri karakteriziranju njegove umetniške poti in ocenjevanju njegovih del je navajal ocene dr. Rajka Ložarja in čital odlomke pisem, ki mu jih je pisal kipar. Vse to pa je prepletel s svojim širokim znanjem iz polja likovne umetnosti, kakor tudi dobrim poznanjem posameznih del Gorneta in njegove umetniške rasti.

M.P.

SAN MARTIN

Družabna prireditev Slovenske besede, ki je bila v soboto 30. junija v Santos Lugares, je lepo uspela. Kljub slabemu vremenu se je v obširnih in prijaznih prostorih Športnega kluba Excelsior zbralo nad 300 rojakov in rojakinj, da pokramljajo med seboj ter se po napornem delu malo oddahnejo ter povesele. Sodeloval je slov. orkester Harmony Jazz, ki je izvrstno igral vesele in poskočne pesmi, stare in moderne. Med odmore sta nastopila gdc. Godčeva s harmoniko in g. Kočevar s kitaro in z orglicami. Oba sta žela živahno priznanje. Srečolov je bil bogat. Bilo je nekaj originalnih slikarskih del, dalje patentirana iznajdba g. Žirovnika za snaženje tal, avtomatični likalnik itd. Udeleženci prireditve so bili zadovoljni, da so lahko v res prijetnem razpoloženju prebili nekaj ur.

RAZSTAVA BARE REMEC

Kot je „Svobodna Slovenija“ že poročala je odprla naša slikarica Bara Remec v ponedeljek 2. t. m. razstavo svojih slik v salonu Huemel na Avenidi Santa Fe 2237. Razstava bo odprta do vključno 14. t. m. Z veliko oljnato sliko Pimpollitos v izložbenem oknu vred je postavila umetnica na ogled 25 del, po večini olja in 4 kolorirane perorisbe. Prvotni izbor, namenjen za razstavo, je bil nekoliko večji, toda za izobezanje vseh pripravljenih del je postal prostor premajhen in je sedanja selekcija še vestnejša kot je že prvotna bila. Razstavo je uredila umetnica sama ...

Svobodna Slovenija, 12. julija 1956 - št. 28.

so pristojne oblasti zabeležile pojav ptičje gripe najnevarnejše vrste H5N1. Kot so sporočili na Evropski komisiji v Bruslju, so testi potrdili okužbo divje race, ki so jo našli mrtvo v močvirnatih predelih province Alava v Baskiji. Vzorce so oblasti sicer poslale še v dokončno potrditev v referenčni laboratorij v Veliko Britanijo, a so kljub temu sprejele več ukrepov. Med drugim je bil vzpostavljen trikilometrski zaščitni pas okrog žarišča ter 10-kilometrski pas nadzora, kjer veljajo predpisani ukrepi.

ARABSKA LIGA PROTI TERORIZMU

V Teheranu so v preteklih dneh predstavniki Jordanije, Kuvajta, Savdske Arabije, Sirije, Turčije, Egipta in drugih držav članic Arabske lige in Organizacije islamske konference razpravljali o varnostni in politični situaciji v Iraku. Soglasno so udeleženci pozvali k sodelovanju v boju proti terorizmu v Iraku. Okrepljeno sodelovanje pri nadzoru državnih meja pa bo potekalo predvsem med iraškim notranjim ministrstvom in notranjimi ministrstvi sosednjih držav.

SLOVENC V ARGENTINI IN ŠPORT

ŽENSKI WIMBLEDON PO SLOVENSKO

Med ženskimi dvojicami sta v drugem krogu Južnoafričanka Liezel Huber in nekdanja dolgoletna prva dama teniške karavane Martina Navratilova (ZDA), ki sta sedmi nosilki, premagali Mariborčanko Tino Križan in Jeleno Jankovič iz Srbije s 6:4, 3:6 in 6:4.

V konkurenci žensk nad 35 let je legendarna nekdanja slovenska igralka Mima Jaušovec skupaj s Čehinjo Heleno Sukovo izgubila po treh podaljšanih igrah z Avstralko Hano Mandlikovo in Američanko Lori McNeill s 6:7 (7), 7:6 (5) in 6:7 (7).

Katarina Srebotnik je skupaj s Srbom Nenadom Zimonjičem izpadla v četrtfinalu mešanih dvojic na turnirju za veliki slam v Wimbledonu. Srebotnikova in Zimonjič, ki sta bila sedma nosilca, sta morala s 7:6 (4), 4:6 in 9:11 priznati premoč tretjima nosilcema, Zimbabvejcema Cari in Waynu Blacku.

KLJUB POLETJU ŽE SMUČARSKI SKOKI

Član slovenske reprezentance A v smučarskih skokih Rok Benkovič je zmagovalec uvodne tekme celinskega pokala v sezoni 2006/07. Benkovič je na 20. jubilejni nočni tekmi za rudarsko svetilko po najdaljšem skoku tekmovalja (92 m) vodil že po prvi seriji, v finalu pa je edini še enkrat preskočil 90-metrsko znamko (91) in poskrbel, da je lovorika vnovič ostala doma. Drugi je bil Čeh Jan Mazoch (90,5/88,5), za dodatno veselje v slovenskem taboru pa je s tretjim mestom poskrbel še Primož Pikl (89/88,5). Čeprav so imeli slovenski skakalci na danamrni nočni tekmi na voljo 16 mest, je nastopilo le 15 skakalcev, saj se je Primož Peterka poškodoval.

NAŠA SKUPNOST ŽIVI

V soboto, 24. junija je društvo Zedinjena Slovenija priredilo v Slovenski hiši praznovanje dneva slovenske državnosti. Najprej je bila sv. maša, ki jo je daroval delegat dr. Jure Rode. Po polaganju topka pred spomenik žrtvam vojne in revolucije je bila akademija v dvorani škofa Rožmana. Slavnostni govornik je bil veleposlanik RS prof. Avgustin Vivod. Razdelili so letomnja priznanja. V kulturnem delu so nastopili Ani Rode in mladinska folklorna skupina Pristave. Prijateljska večerja je bila v oskrbi Slovenskega doma iz San Martina.

V nedeljo, 25. junija sta bili domobranski proslavi v Slomškovem domu v Ramos Mejiji in v našem domu v San Justu.

Isti dan je bila na Pristavi zahvalna sv. maša ob 80. letnici p. dr. Alojzija Kokuvice.

Prav isto nedeljo so upokojenci imeli kosilo v našem domu v San Justu.

Popoldne istega dne je Slovensko hišo obiskal kardinal dr. Franc Rode. Ob 17. uri je daroval sv. mašo; nato je bilo v dvorani škofa Rožmana prijateljsko srečanje.

V sredo, 28. junija je bil v Slovenski hiši duhovniški sestanek.

Isti dan zvečer je bila učiteljska seja voditeljic naših tečajev, pav tako v Slovenski hiši.

Za prvi petek v juliju so bile po naših krajevnih domovih svete ure; za prvo soboto pa je bila v slovenski cerkvi Marije Pomagaj molitvena ura za duhovniške poklice med nami.

V soboto, 1. julija je bilo v mali dvorani Slovenske hiše predavanje za visokotolce. P. dr. Alojzij Kukovica je govoril o temi „Nov svetovni red“.

Isti dan zvečer je bila v Slomškovem domu v Ramos Mejiji članska večerja.

V nedeljo, 2. julija je našli odsek Zedinjene Slovenije priredil v Slovenski hiši proslavo sv. Alojzija. Najprej je bila v slovenski cerkvi Marije Pomagaj sv. maša, nato pa pred spomenikom počastitev padlih domobrancev. V dvorani škofa Rožmana je bila otroška igra „Biserni diadem“ avtorja Miha Gaserja. Režirala je ga. Maruša Zurc Čeč, nastopali pa so sedanji in bivši učenci šole dr. Franceta Preternar.

Isti dan so bile koline v Hladnikovem domu v Slovenski vasi.

D-ova za tisk. ref. ZS

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE / Director: Antonio Mizerit / Propietario: Asociación Civil Eslovenia Unida / Presidente: Alojzij Rezelj / Redacción y Administración: RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA / Telefon: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: esloveniau@sinectis.com.ar
Za Društvo ZS: Alojzij Rezelj / Urednik: Tone Mizerit / Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Franci Markež, Vera Breznikar Podržaj, Viktor Leber, Matjaž Čeč, Jernej Tomazin, Tatjana Modic Kržinik, Toni Podržaj, Upravni odbor Sloge, Pavlina Dobovšek, Vinko Rode.
Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 100, pri pošiljanju po pošti pa \$ 130; obmejne države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države. Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.

Čeke: v Argentini na ime „Eslovenia Libre“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“.

Oblikovanje in tisk: TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L. / Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: (54-11) 4362-7215 - E-mail: info@vilko.com.ar

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Cuenta N° 7211
	R. Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

MALI OGLASI

GOSPODARSTVO

Finančne storitve. Tel.: 4482-2633 / 15-4526-9535. Od ponedeljka do petka od 8. do 16. ure.

TURIZEM

TURISMO BLED
EVT Leg. 12618
Dis. 2089
de Lucia Bogataj
H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ZDRAVNIKI

Dr. Klavdija V. Bavce - Nevrolog - Nevropsihiater. Konzultorij na Ca-ballito in Tabladi. Ordinira ob torkih in četrtkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na 15-4409-4437.

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

Dr. Vital Añich, Odvetnik Paraná 830, 5.nadstr. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: estudioasic@cpacf.org.ar

DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapušćinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič - Odvetica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalles 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844-mpoznic@sfanet.com.ar

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 11. julija 2006

1 EVRO 239,6 SIT
1 US dolar 187,6 SIT

PORAVNAJTE NAROČNINO!

URADNE URE

Uradne ure pisarne Zedinjene Slovenije, ter uredništva in uprave Svobodne Slovenije so od ponedeljka do petka, od 10. do 19. Na argentinske državne in na cerkvene praznike ne uradujemo. **Prosimo rojake, da ta urnik upoštevejajo!**

OBVESTILA

ČETRTEK, 13. julija:
Sestanek Zveze slovenskih mater in žena ob 16. uri. Predaval bo arh. Jure Vombergar o napadih na družino.
Seja upravnega sveta Zedinjene Slovenije, ob 20. uri v Slovenski hiši.
SOBOTA, 15. julija:
Redni pouk na srednjemškem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.
Razstava Andree Quadri Brula; v mali dvorani Slovenske hiše ob 20. uri
NEDELJA, 16. julija:
Mladinski dan v San Martinu.
SREDA, 19. julija:
Učiteljska seja voditeljic ob 20. uri v Slovenski hiši.
ČETRTEK, 20. julija:
Z.S.M.Ž. iz San Martina lepo vabi na svoj mesečni sestanek ob 16. uri. Imele bomo srečanje v kuhinji ob peki kruha in kaj.
SOBOTA, 22. julija:
Redni pouk na srednjemškem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.
SOBOTA, 29. julija:
Na Pristavi Café koncert.
NEDELJA, 30. julija:
Srečanje molivk in molivcev Živega rožnega venca ob 15,30 uri, v slovenski cerkvi Marije Pomagaj. Že sedaj prisrčno vabljeni vsi, tudi prijatelji gibanja.

SLOGA

Občni zbor zadruga

V petek, 28 aprila 2006 se je vrnil v Slomnikov dom 45. letni občni zbor. Pričel ga je predsednik Jože Hrovat s pozdravom in predstavitvijo dnevnega reda.

V 1. točki sta bila izbrana dva overovatelja zapisnika, v 2. točki pa trije člani za volilno komisijo.

V 3. točki je bila večinsko odobrena uradna bilanca za dobo 01/2005-12/2005 in poročilo celotnega delovanja upravnega in nadzornega odbora.

Pri 4. in 5. točki dnevnega reda je bila predstavljena lista kandidatov za upravni in nadzorni odbor, ki je bila večinsko izvoljena.

Sedanji odbor sestavljajo: predsednik, Jože Hrovat; podpredsednik, inž. Marko Keršajnik, Marjan Pograjc; namestnik tajnika, inž. Janez Krajnik; blagajnik, Franci Dolinar; namestnik blagajnika, cont. Simona Rajer Truden. Svetovalci so Ciril Jan, Marjan Kopač, Karel Pregelj, Anton Možina, cont. Ana Indihar Obriskal; namestnik svetovalcev: lic. Adrijan Levstek; nadzornik: Janez Čeč; namestnik nadzornika: Marjan Petkovšek.

V zadnji poslovni dobi je umrlo 37 članov, 31 decembra pa je zadruga štela 3.396 članov.

Sodnijsko smo predstavili APE (Acuerdo Preventivo Extrajudicial). Samo en član je oporekal, a sodnik je dal zadrugi prav. Isti član je ponovno predložil svoje opombe, pa upamo, da bo tudi to pot sodnik odločil v prid zadrugi.

Nepremičnina v Chascomusu se ni prodana. Z denarjem te prodaje je bilo v načrtu vrniti vlagateljem 50% tega denarja, ostalih 50% pa za obnovitev (reaktivacijo) naše ustanove. Imeli smo resnega kupca, a ta ni dobil dovoljenja od občine za industrijo, ki jo je mislil postaviti. Dva od glavnih dolžnikov, s katerima sta bili sklenjeni novi pogodbi, ne plačujeta redno svojih dolgov.

Za rešitev naše ustanove smo prosili za finančno pomoč Slovenijo. Do sedaj nismo prejeli nobenega konkretnega odgovora. Če se stanje ne bo izboljšalo, bomo morali v kratkem času sklicati izredni občni zbor, da vsi člani odločimo kako naprej.

Upravni odbor

PROSIMO, POPRAVITE

V predzadnji številki našega lista se je vrnila neljuba napaka. V poročilu o prazniku državnosti in omembi svete matere, mora pravilno pisati:

„Med mamo je ubrano prepeval dekliški zbor ‘Milina’ pod vodstvom prof. Marjane Jelenc ...”

Bralce in prosimo, da nam napako popravijo, prižadetepa, da nam oproistijo.

MLADINCI V DIVJIH VODAH

Slovenska ekipa v kaniističnih dvojcih je na mladinskem svetovnem prvenstvu v slalomu na divjih vodah v Solkanu osvojila bronasto kolajno. Anže in Jure Janežič, Luka Božič in Samo Taljat ter Luka Slapnik in Blaž Oven so za zmagovalci Francozi zaostali 11,27 sekunde, še višje uvrstitve pa jih je stalo kar 12 kazenskih sekund.

Konzularni dnevi v Mendoza

Veleposlaništvo Republike Slovenije v Buenos Airesu obvešča, da bo v **petek 18. avgusta 2006, med 18. in 20. uro, in v soboto, 19. avgusta 2006, med 9. in 12. uro v prostorih Slovenskega doma v Mendoza, Urquiza 339, organiziran konzularni dan.**

Strankam svetujemo, da se pred tem datumom obrnejo na veleposlaništvo v Buenos Airesu, kjer bodo dobile natančna navodila o dokumentih, ki so potrebni za ureditev želenih postopkov. Informacije lahko dobijo po telefonu v konzularnem oddelku veleposlaništva (**0 11 4894 0621/31 interna 21**) ali za informacijo zaprosijo po e-pošti **vba@mzz-dkp.gov.si**.
Igor Šef
tretji sekretar

Papež Benedikt XVI. je pretekli konec tedna potoval v Španijo ob sklepu 5. svetovnega srečanja družin. Papeža so na letališču sprejeli španski kraljevski par, premier Zapatero ter krajevne civilne in verske oblasti. Papež se je nato odpeljal proti postaji podzemne železnice, kjer je minuli ponedeljek v nesreči umrlo 42 ljudi, in tam položil cvetje. V valencijski stolnici je sledilo srečanje s španskimi škofi.

Popoldne se je papež srečal s španskim kraljevim parom in predsednikom vlade, zvečer pa je sledilo molitveno bdenje z družinami.

Odločitev premiera Zapatera, da se ne udeleži papeževe mase, je vzbudila veliko presenečenje. Dolgoletni tiskovni predstavnik Svetega sedeža dr. Joaquin Navarro-Valls je ob tem povedal, da celo znane diktatorske osebnosti, ki Cerkvi gotovo niso bile naklonjene, kot so Daniel Ortega, general Jaruzelski in Fidel Castro, niso odpovedale udeležbe pri mši ob obiskih papeža Janeza Pavla II. v Nikaragvi, na Poljskem in na Kubi.

Benedikt XVI. je v nedeljo dopoldne v Valenciji daroval slovesno sveto maso ob sklepu petega svetovnega srečanja družin. Ob tem je napovedal, da bo prihodnje svetovno srečanje družin leta 2009 v Mexico.

V našem nagovoru pa je papež najprej poudaril, da je krščanska družina poklicana posredovati vero naprej, saj je skupnost rodov in hkrati zagotovilo dediščine tradicije. Hkrati pa je družina, ki temelji na nezdružljivi zvezi med možem in ženo, prostor, kjer se lahko človek rodi v dostojanstvu ter raste in se razvija v celoti. Starši imajo zato nalogo, da svoje otroke vzgajajo v odkrivanju njihove identitete, da jih uvedejo v družbeno življenje, da jih naučijo njihove moralne svobode in sposobnosti ljubiti in sicer

preko tega, da so ljubljeni in predvsem preko srečanja z Bogom. Otroka pa morajo sprejeti ne le kot njihovega otroka, ampak tudi kot otroka Boga, ki ga ljubi in ga vabi k božjemu sinovstvu.

Bog naj je namreč ustvaril po svoji podobi in nas povabil, naj postanemo njegovi otroci. Zato je ob začetku vsakega človeka načrt Božje ljubezni in ne neko golo naključje. Preko neprestane ljubezni med staršema in s pomočjo krščanske skupnosti, pa bodo otroci lahko osebno spoznali dar vere. Krščanski starši so zato poklicani z otroci moliti, jim približati zakramente, jih uvesti v Cerkev, z njimi brati Sveto pismo in jim razsvetliti družinsko življenje v luči vere in čaščenju Boga kot očeta.

Nato pa je sveti oče spregovoril o svobodi, ki jo dananja družba tako zelo poudarja in trdi, da je posameznik samostojni subjekt, kot da bi se ustvaril sam sebe in bi bil sam sebi zadosten. Cerkev ob tem

vedno opominja, da prava človekova svoboda izhaja iz tega, da je bil ustvarjen po božji podobi. Zato je krščanska vzgoja v svobodi in za svobodo.

Ob koncu pa je sveti oče spet spregovoril o božji ljubezni. Papež je dejal, da je ljubezen, s katero so nas sprejeli starši, znak in nadaljevanje božje ljubezni. To, da nas je sprejel Bog in da nas ljubi, ter prav tako naši starši, je trden temelj za razvoj človeka, ki mu pomaga dozorevati v resnici in ljubezni ter izstopiti iz njega samega, da bi vstopil v skupnost z drugimi in z Bogom. Prav zato nas Cerkev uči spopadati in spodbujati čudovito resničnost zakona, ki je nezdružljivost med možem in ženo. Zato je pomagati družini ena najpomembnejših nalog za dobro družbe ter za pristen razvoj človeka in celotne družbe.

Po sveti mši v Valenciji je papež odšel na letališče, kjer je ob pol dveh poletel proti Rimu.

SLOVENCIP O SVETU

Slovenski dan v Ohio

Svečani dvig zastave je le eden od kopice dogodkov v počastitev 15. obletnice slovenske osamosvojitve v Clevelandu in Ohio. V prestolnici ameriške zvezne države Ohio Columbus je potekala krajša slovesnost ob dvigu slovenske zastave nad palačo državnega kongresa.

Kongres Ohia je na slovesnosti zastopal poslanec slovenskega rodu Ken Yuko, urad guvernerja Ohia Boba Tafta pa direktor za mednarodne in medetnične odnose Roman Fedkiw. Guverner Taft je ob tej priložnosti sicer izdal resolucijo v počastitev 25. junija kot praznika slovenske neodvisnosti.

V okviru praznovanja 15. obletnice samostojnosti Slovenije je na Slovenski Pristavi v Harpersfieldu v ameriški zvezni državi Ohio v soboto potekala slovesnost, ki se je je med drugim udeležil tudi republikanski senator slovenskega rodu George Voinovich s soprogo Janet. Voinovich je v pozdravnem nagovoru izrazil ponos ob dosežkih Slovenije in spomnil, da je v senatu dosledno podpiral Slovenijo na njeni poti v evroatlantske povezave.

Po besedah generalnega konzula Slovenije v Clevelandu Zvoneta Žigona je poleg Voinovicha prisotne pozdravil tudi predsednik Pristave Milan Ribič, v okviru kulturnega programa so nastopili Fantje na vasi, kasneje pa še ansambel Staneta Mejača.

Osrednja slovesnost ob obletnici slovenske samostojnosti je bila v Slovenskem narodnem domu v Clevelandu, na njej pa je bilo več kot tisoč ljudi.

„Pesem, ki druži nas, kakor ljubeči glas v srcih naj vaših veselo doni“

Prisrčno vas vabimo na

CAFÉ - CONCERT NA PRISTAVI

kjer nas bodo s svojim sodelovanjem razveselili Anica Rode, Luka, Pavel, Ivan in Tomaž Klemenčič, Tomaž in Martin Sumik, Tatjana Gričar, Andrejka Kerin in drugi

V SOBOTO, 29. JULIJA, OB 21. URI.

Prosimo, da vašo prisotnost potrdite na tel. 4629-4879 (Helena) ali 4627-4935 (Monika).
Na razpolago bo tudi lahka večerja!

SLOVENSKA KULTURNA AKCIJA

vabi na razstavo

„Drevje-debla-cvetje“

Razstavlja: Andrea Quadri Brula

Odprtje: v soboto 15. julija ob 20. uri v mali dvorani Slovenske hiše. Razstava bo odprta tudi v nedeljo 16. julija po mši do 13. ure.